

ELS PRESONERS

En l'inici del nostre cristianisme hi ha dos presoners que encara els mirem com senyeres: Joan el Baptista, presoner i decapitat i Jesús presoner, torturat i crucificat. Vol dir que els cristians no podem tractar el tema dels presoners a la lleugera.

Massa sovint diem: "Aquest entra per una porta i surt per l'altra". Hi heu estat a dins de les presons?

De sobres sabem que a la presó no hi ha, de bon tros, tots els que han fet delictes sinó que majoritàriament estan plenes de pobres i immigrants. Això ara i en temps del Franco.

El llenguatge insolent que algun polític van introduint en el que es menysprea i exaspera una part de la població afavoreix el trencament social i fa que nosaltres ens considerem bons i mirem tots els empresonats com a dolents. És un llenguatge que hauríem d'eradicar. Segurament nosaltres, en les condicions que ells han viscut, seriem pitjors. En canvi ens pensem que convé tancar-los per sempre o al menys tant de temps com sigui possible. Així quedem més tranquils?

Què passa? Que, quan els responsables de les presons del nostre petit país han introduït mides de reinserció que consisteixen en donar oportunitats als que semblen mereixedors de confiança ens posem nerviosos. Per què? Perquè alguns s'escapen. És clar que si se'ls tracta d'aquesta manera algun fugirà però, quan el tornin a agafar, haurà de complir el que li toca més el que devia. I es faran les paus.

Els que sou amics o familiars d'algun presoner sabreu de sobres que no hi ha cap solució fàcil però també entendreu que, si el tancament és fins a l'últim dia, quan surten és pitjor, perquè encara estaran més inadaptats.

No hem de perdre mai de vista que tots som una mica culpables d'aquest muntatge de la societat que genera tants marginats i que cada dia porta més gent a la presó. Tots som una mica responsables d'aquest món que hem muntat en el que, els que són una mica inadaptats, queden talment marginats i molts dels que acaben d'arribar al nostre país no troben altra oportunitat que la venda de droga o la prostitució.

Tots som una mica **culpables d'aquest desig** que tenim de veure ja condemnats aquells que algun periodista donat per malfactors mentre ells, pobrissons, s'amaguen sota l'anorak.

Tots haurem de respondre davant de Déu de la tortura i mort de Jesucrist i de la tortura i mort d'afganesos, rwandesos o bosnians i dels tancats a les presons de Catalunya. No som pas tan innocents!

Els que creiem en Jesucrist ens avergonyim d'aquella condemna sense sentit que encara té validesa en molts cors d'avui: *Més val que un home mori per un poble* (Jn 11,49-50).

Jesús pres i condemnat és el nostre germà.

Un amic meu d'aquests de llarga estada a la garjola em va ensenyar un tatuatge de Jesucrist en el seu braç i em deia: - "Mira que portar jo aquesta imatge!". A molts d'altres els quedaria pitjor.

Josep Escós i Sarsanedas (16-04-02)